

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

3. Memoria mortis potens in omnia peccata Pharmacum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

PRODROMVS ÆTERNITATIS MORTIS NVNTIVS.

CAPVT PRIMVM.

Mortis memoria proponitur sanis.

§. 1. Lectori lax, & ingressus ad sermonem.

MORBO & Mortis solatia innumeri scripsere. Idem ego facere meditor: sed tantum abest, ut illi me abster- reant, ut etiam provocent ad scri- bendum. Aliqui horum scriptorum (cum venia dixerim) prolixi nimis sunt, & agrotum aut agrotatum

infinitis præceptionibus onerant. Alii brevitatis non adeo obli- ti, sed ordinis, quem nimis concinnum vo- lunt & accuratum, minus offendissent, si scivissent manum amovere detabulâ, quod in Protogene Apel- les desiderabat. Alii multa præclare discunt, sed non satis, sic dicam, præciue: Theoriam alibi commende- mus; hic agere oportet, & pro verbis monstrare facta. Alii ægris aut moribundis meros panem terrores, formi- dines meras obijciunt, & exanimant etiamnum spitan- tes. Voti tui, mi Lector, scio esse, ad Mortem præpa- rari quàm fieri potest levissimis impendii. Voto tuo re- spondere conabor, & Brevis, Ordine, hilariter, ad Mor- tis ostium te ducam, ut panem non sentias te duci. Brevis- ter quidem; nam libellum scripturus sum, non librum; & libellum manuatum, qui suo domino numquam non ad manus sit. Ordine non stricto illo & exquisito, sed, ut ita dicam, confuso. Ordo viæ est, etiam cum per ambages iur, præsertim si sint amœnæ. Hilariter; nec enim religioni ducam, etiam versiculos & epigram- mata rei opportuna miscere: stilum jacentem illum & flaccidum subinde temperare expediet erectiore, & hi- laritatem non abhorrente. Hæc in antecessum debui præmonere.

§. 2. Quotidiana mortis memoria.

BEATUS ille, qui semper & ubique sic vivit, ut ulti- mam quamque lucem tamquam non redditam consummat. Epictetus sapientissimè hoc docens, *Mors, inquit, & exilium, & omnia quæ in malis habentur, ob oculos tibi quotidie versentur; omnium verò maximè mors.* Sic ni- hil umquam humile cogitabis, nec impensè cupies quidquam.

Miselli homunculi, quid longas spes præcipitis? quid tantam suspensit rerum molem? eras forsitan futuri fa- villa & cinis. Cautos fige pedes, ô homo; illa atra Diva cuique nostrum super caput quotidie stat, & ultimas vitalis clepsydre areculas inloposito & pervigili oculo expectat, & tu non expectes illam?

Ortum quidquid habet, finem timer,

Ibimus omnes,

Ibimus; immensis urnam quatit Eacus umbris.

Neque ætas ulla delinit mortem. Cum nascimur, subji- cimus huic tributo, & mortis finis stipendiarii: imò: --- cum tremuli sese oculi exerunt,

Præmamq, avidi percipiunt diem,

Mors eadè reginæ & ancillæ. tunc sanè incipimus mori. Eadem mors reginæ immi- ner, quæ ancillæ. Itaque

A Omnem crede diem tibi diluxisse supremum.
Dic omni vespere: Hodie ito ad ostium æternitatis.

Horat. l. 1.
epist. 4.

§. 3. Mendria mortis, potens in omnia peccata
pharmacum.

OMNEM sensum voluptatis excutit seria mortis re- cordatio, & in absinthium mella vertit. Chryso- stomus id asserens, *Mortis futura expectatio, inquit, haud- quamquam finit, ut quas in manibus habent voluptates, seu de- pulsa, imit- licias sentiant.* Et verò quid non potest, non extremis digitis, ac quasi per capillum, sed toto mors corpore cogitata? Nulli hæc ætati parcat, nulli dignitati. Hic Mors nulli decedit iuvenis, infans alter, senex alius. Ille ferro, ve- ætati par- neno alius aut lapsu; lento alius stillicidio, celeri alius, cit. & tamquam valido imbre aut fluctibus oppressus, aut fulmine tactus jacet. Inter tam dubia, tam varia, tam subita, quæ securitas? aut quis peccandi animus inter tam incerta? Quid, quod quotidie morimur? Clepsy- dram cogita, sive veterem aqueam, sive recentiorẽ arenariam: nõne per stillicidia & arenas pars superior evacuatur, impletur inferior? Idem de vitâ cogita: de- labitur momentis singulis aliquid, & evacuatur præ- sens vita, ac aliud diffuit. Nihil hîc tutum, non hora ho- ræ, non momentum momen- De vitâ singulis momentis aliquid de- labitur.

postremus; beatior, sive omnis hora; beatissimus, cui omne momentum. Abstinebit a scelere manum, quis- quis omnem horam decretoriam putat, quisquis om- ne momentum ultimum. O spes inanis, quantos in fraudem impellis? quantos, dum promittis senectam, in medio tollis cursu? Evenire proinde credas posse ti- bi, quod multis. Quanti jacent nocente mente, inno- cente licet manu! quàm multi, meditato tantum crimine, mortem repererunt! quàm multos medio in sce- le re mors occupavit, & medium secuit crimen! quàm multi in ipso sceleris conatu abrepti, temerarii ausus pœnas dederunt! quàm multi in ipso inchoati sceleris momento, scelus morte clauserunt! Quid, si ex horum numero sis unus? aut quæ certior tibi hora, aut mo- mentum, quàm alteri? Iam quis ab illâ mente crimen ex- spectet, quæ cum crimine mortem expectat, cum mor- te pœnam? Nemo prudens inter Oceani fluctus in ta- bulâ ludit: nemo ab ingenti præcipitio pendulus sce- le ra meditat: nemo inter medios armatos hostes iner- mis hilarescit. Stolidior hîc est, qui in perpetuo mortis metu, omni horâ dubiâ, omni momento incerto, ea audet quæ æternum infelicem asserunt mortem. O fa- tuti! quousque ruimus in æternum puniendâ? Quin Si- racidæ consilio paremus? In omnibus, inquit, operibus tuis Eccli. c. 7. memorare novissima tua, & in æternum non peccabis. v. 40.

Multi in medio sce- le re a mor- te occu- pantur.

Scribanus in Politi Ch. lib. 1. c. 27.

§. 4. Bone vite clausula, quanti sit, è Senecâ.

IC, mi Seneca, quem magnus ille Plinius Principi- Lib. 14. c. 4. med.

pem eruditionis invidendo elogio appellat, dic quid sentis de morte, præsertim immaturâ? Audite ju- venes, audite queruli senes: *Quomodo fabula, sic vita; non Senec. epist. quàm diu, sed quàm bonè acta sit, refert.* Nihil ad rem per- 77 sine om- tinet, quo loco desinas, quocumque voles define: tan- tum bonam clausulam impone. Non aliter Epictetus, Memento, inquit, actorem te esse fabulæ, qualem doctior voluit: Ench. c. 23. si brevem, brevis; si longam, longa. Nec aliter Varro di- xit,

Plin. l. 3.
c. 10. p. 8
ini.

Nulla æ-
tas delinit
mortem.

Mors eadè
reginæ &
ancillæ.